

ສູງ

ແນະນຳເຕັກນິກກາຍປະເຂດ
ດ້ວຍກົບດຽວ

System of

Rice Intensification

(SRI)

ຮູບພາບໂດຍ: WWF
ຜະລິດໂດຍ: ສູນຄົ້ນຄວ້າແນວພັນເຂົ້າ ແລະ ພືດເສດຖະກິດນ້ຳພອກ,
ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ-ປ່າໄມ ແຫ່ງຊາດ, ກົມປູກຝັງ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ, WWF
ແລະ Oxfam Australia
ສະໜັບສະໜູນໂດຍ: ອົງການ Oxfam America, WWF ແລະ ໂຄງການ ComFish,
ອອກແບບ ແລະ ຈັດໜ້າໂດຍ: ນອຍ ພຣິມສຸວັນ
ກວດແກ້ພາສາລາວໂດຍ: ຈັນມະລີ ສະເຫລີມສັກ

ក្នុង

ប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តិការណ៍ដាំដុះស្រូវ

តាមប្រព័ន្ធស្រោចស្រព

System of

Rice Intensification

(SRI)

ឆ្នាំ ២០០៩

ຄຳນຳ

ເພື່ອປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມຂອງລັດຖະບານແຕ່ປີ 2006-2010 ໂດຍສະເພາະໃນຂົງເຂດວຽກງານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍສຸມໃສ່ຈັດຕັ້ງ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍແຜນງານຜະລິດສຸຂະພຸດຊາຍຸກທານເພື່ອແນໃສ່ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມຂອງ GDP; ສະນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງສຸຂົນຜະລິດ ແລະ ຮັກສາປະລິມານທັນຍາທານໃຫຍ່ໃນລະດັບ 450ກກ/ຄົນ/ປີ ຫລືປະມານ 3.3 ລ້ານໂຕນເຂົ້າເປືອກ.

ແຜນພັດທະນາກະສິກຳຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາເຖິງຜົນປະໂຫຍດທີ່ສຳຄັນໃນການເຮັດແນວໃດໃຫ້ດິນບໍລິເວນນຳສົມບູນ ເພື່ອຕອບສະຫນອງໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ; ເປັນຕົ້ນແມ່ນການປະມົງ ແລະ ຊີວະນາໆພັນທາງນ້ຳ ຫລື ທົ່ງນາ.

ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກໃນການຄຸ້ມຄອງນ້ຳກ່ຽວກັບລະບົບການປູກເຂົ້າດ້ວຍກ້າກີບດຽວ ແມ່ນເປັນທາແຮງໜຶ່ງ ທີ່ຕອບສະຫນອງໃຫ້ແກ່ການຜະລິດເຂົ້າຂອງຊາວນາ ພ້ອມທັງເປັນການຫລຸດຜ່ອນການນຳໃຊ້ນ້ຳຈາກດິນບໍລິເວນນຳທຳມະຊາດ.

ຊາວນາສາມາດຮຽນຮູ້ເຕັກນິກການປູກເຂົ້າຈາກຊາວນາຄົນອື່ນໆເພື່ອປັບປຸງການປູກເຂົ້າຂອງຕົນໃຫ້ແທດເຫມາະກັບສະພາບຕົວຈິງໃນທ້ອງຖິ່ນ, ແນໃສ່ເພື່ອເປັນການປະຢັດພື້ນເຂົ້າ, ຫລຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຊື້ຜຸນ ຫລື ປຸຍເຄມີ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ອງການນ້ຳຈາກຊົນລະປະທານພ້ອມທັງເປັນການຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກການເຮັດກະສິກຳຕໍ່ຊີວະນາໆພັນຂອງດິນບໍລິເວນນ້ຳ ແລະ ທົ່ງນາ.

ການທົດລອງ-ສາທິດ ການປູກເຂົ້າດ້ວຍກ້າກີບດຽວແມ່ນຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນ ແລະ ຂະບວນການທີ່ກຳລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ຊາວນາ ສາມາດເລືອກເອົາເຕັກນິກການປູກເຂົ້າດ້ວຍກ້າກີບດຽວໃດໜຶ່ງ ຫລື ຫລາຍກວ່ານັ້ນເພື່ອທົດລອງການປູກເຂົ້າວ່າວິທີໃດແທ້ທີ່ແທດເຫມາະກັບເຂົ້າເຈົ້າພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂສະພາບແວດລ້ອມໃນທ້ອງຖິ່ນ.

1. ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ

ເຕັກນິກການປູກເຂົ້າດ້ວຍກ້າກີບດຽວຈະຊ່ວຍເພີ່ມຜົນຜະລິດເຂົ້າ, ເຊິ່ງເຕັກນິກດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ລິເລີ່ມທົດລອງມາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນປີ 1980 ທີ່ປະເທດມາດາກາສກາ, ທະວີບອາຟຣິກາ ໂດຍ ຄຸນພໍ ຟຣັງຊົວ ອັງຣີ ເດີໂລລານີ (FR. HENRI DE LAULANIE) ມາຮອດປີ 1990 ຮູບແບບການປູກເຂົ້າດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການສືບຕໍ່ສົ່ງເສີມໂດຍອົງການASSOCIATIONTEFYSAINA (ATS) ເຊິ່ງແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານຂອງປະເທດມາດາກາສກາ - A MALAGASY NGO. ໃນປີ 1990, ເຕັກນິກການປູກເຂົ້າດ້ວຍກ້າກີບດຽວໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າໄປເຜີຍແຜ່ທີ່ປະເທດອິນໂດເນເຊຍ ມາຈົນເຖິງປະຈຸບັນ ໂດຍໂຄງການຊົນລະປະທານຂະໜາດນ້ອຍ (SSIMP) ແລະ ໂຄງການກະຈາຍ ແລະ ປັບປຸງຊົນລະປະທານໃນພາກຕາເວັນອອກຂອງປະເທດ ອິນໂດເນເຊຍ (DISIMP) ພາຍໃຕ້ການເປັນເຈົ້າການຂອງບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ ນິປປອນ ໂຄອິ (NIPPON KOEI - NK).

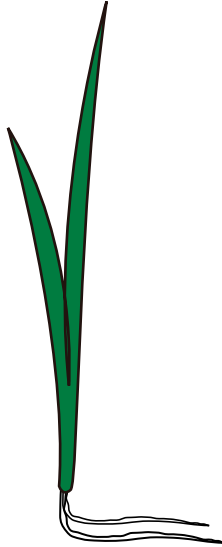
ສິ່ງຕໍ່ມາ, ສະຖາບັນນາງຊາດ ຄໍຣ໌ແນລ ເພື່ອອາຫານ, ການກະເສດ ແລະ ການພັດທະນາ ຂອງ ອາເມຣິກາ (CORNELL INTERNATIONAL INSTITUTE FOR FOOD, AGRICULTURE AND DEVELOPMENT -CIIFAD, USA) ໄດ້ຮວມມືກັບອົງການ ATS ເພື່ອຂະຫຍາຍເຕັກນິກການປູກເຂົ້າດ້ວຍກ້າກີບດຽວທີ່ຊ່ວຍເພີ່ມຜົນຜະລິດເຂົ້າຢູ່ໃນປະເທດຕ່າງໆ. ມາເຖິງປະຈຸບັນໄດ້ມີຫຼາຍກວ່າ 40 ປະເທດທົ່ວໂລກ ທີ່ໄດ້ທົດລອງ ແລະ ນຳໃຊ້ເຕັກນິກການປູກເຂົ້າດ້ວຍກ້າກີບດຽວທີ່ສຸມມາດູເພີ່ມຜົນຜະລິດໄດ້ 7-10 ໂຕນ/ເຮັກຕາ. ເຕັກນິກດັ່ງກ່າວໄດ້ຂະຫຍາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງໄປສູ່ຫຼາຍໆປະເທດໃນທະວີບອາຊີ ເຊັ່ນ: ປະເທດຈີນ, ອິນເດຍ, ອິນໂດເນເຊຍ, ຟີລິບປິນ, ສິລັງກາ, ເນປານ, ກຳປູເຈັຍ, ຫວຽດນາມ, ສປປ ລາວ ແລະ ໄທ ເປັນຕົ້ນ.

ໃນປີ 2001,ອົງການ OXFARM AUSTRALIA ໄດ້ນຳໃຊ້ເຕັກນິກການປູກເຂົ້າດ້ວຍກ້າກີບດຽວຢູ່ເຂດໂຄງການ ເຊັ່ນ: ບານນາຫວານ, ເມືອງເພືອງແຂວງວຽງຈັນ ແລະ ບານ ປະດູ, ເມືອງ ຕະໂອຍ, ແຂວງ ສາລະວັນ.

ນັບແຕ່ປີ 2002, ມີຫຼາຍພາກສ່ວນໄດ້ທົດລອງນຳໃຊ້ ເຕັກນິກການປູກເຂົ້າດ້ວຍກ້າກີບດຽວ ເຊັ່ນ: CUSO, ສູນຄົ້ນຄົ້ວພັນເຂົ້າ ແລະ ພຶດເສດຖະກິດນາພອກ, JVC, ກົມຊົນລະປະທານ ແລະ ສູນທົດລອງພັນເຂົ້າຕ່າງໆທົ່ວປະເທດ.

2. ຄວາມໝາຍຂອງຄຳສັບ

ການປູກເຂົ້າດ້ວຍກ້າກີບດຽວ ໝາຍເຖິງ ການໃຊ້ກ້າພຽງກີບດຽວ ຫລື ກ້າຕົ້ນດຽວປັກດຳຕໍ່ໜຶ່ງສຸມ.

3. ຂໍ້ດີຂອງການປູກເຂົ້າດ້ວຍກ້າກີບດຽວ

- ປະຢັດນ້ຳ (ໃຊ້ນ້ຳພຽງ 30-50% ຂອງການປູກເຂົ້າແບບທຳມະດາ)
- ປະຢັດແນວພັນເຂົ້າເກືອບ 5 ເທົ່າ (ຫລຸດລົງຈາກ 60 ກກ ເຖິງ 15 ກກ/ຮຕ)
- ຕົ້ນທຶນການຜະລິດຕ່ຳ (ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່ຳ)
- ໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດຫລາຍກວ່າການປູກເຂົ້າແບບທົ່ວໄປ (ກຸ່ມຄຳແຮງງານ)

4. ເຕັກນິກການປູກເຂົ້າດ້ວຍກ້າກີບດຽວແມ່ນຫຍັງ?

ເຕັກນິກການປູກເຂົ້າດ້ວຍກ້າກີບດຽວແມ່ນວິທີການປູກເຂົ້າແບບໃຫມ່ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດສູງ, ໂດຍນຳໃຊ້ຕົ້ນທຶນການຜະລິດຕ່ຳ ເຊັ່ນ: ນ້ຳ, ແນວເຂົ້າປູກ, ຝຸນແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດ... ວິທີການປູກເຂົ້າແບບນີ້ແມ່ນເຫມາະສົມທີ່ສຸດກັບພື້ນທີ່ປູກເຂົ້າທີ່ຢູ່ເຂດຊົນລະປະທານທີ່ບໍ່ມີນ້ຳພຽງພໍ.

5. ວິທີຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປູກເຂົ້າດ້ວຍກ້າກີບດຽວ

5.1. ການກະກຽມຫນານກ້າ ແລະ ການຕົກກ້າ

- ວິທີຕົກກ້າທີ່ແຕກຕ່າງຈາກວິທີດັ້ງເດີມ, ຫມາຍຄວາມວ່າເຮົາສາມາດຕົກກ້າໃສ່ຖາດຢາງທີ່ມີຂາຍຢູ່ຕາມທ້ອງຕະຫລາດ ຫລື ກະຕູ້ທີ່ສານດວຍໄມ້ໃຜ່ທີ່ມີໃນທ້ອງຖິ່ນ, ຫລື ເຮັດເປັນຫນານຄືຫນານຜັກກໍໄດ້.
- ອັດຕາສ່ວນປະສົມ: ດິນ, ຝຸ່ນຄອກ ຫລື ຂີ້ແກບເຜົາ ແລະ ດິນຊາຍ ໃນອັດຕາສ່ວນ 1/1/1.
- ຂະໜາດຂອງຫນານກ້າ 2 ມX5 ມ (10 ມ²) ພຽງພໍສຳລັບຫວ່ານແນວເຂົ້າປູກ
- ໃນປະລິມານ 1.5-2 ກກ (ກ່ອນຫວ່ານໃຫ້ເອົາໃບຕອງຮອງຫນານກ້າກ່ອນ)
- ກ່ອນຈະຫວານເຂົ້າປູກໃຫ້ເອົາຝຸ່ນບິມຫລືຝຸ່ນຄອກໃນປະລິມານ 8-10 ກກ ແມ່ນພຽງພໍ ສຳລັບເນື້ອທີ່ຫນານກ້າ 10 ມ²
- ຄວນຕຽມຫນານກ້າໄວ້ໃກ້ກັບໂຮມທີ່ຈະປັກດຳແມ່ນດີທີ່ສຸດ ເພາະວ່າສະດວກໃນການຂົນຍ້າຍກ້າ.

5.2. ແນວພັນເຂົ້າ

- ຕ້ອງໃຊ້ແນວພັນປັບປຸງ ຫລື ແນວພັນພື້ນເມືອງທີ່ເໝາະສົມກັບເງື່ອນໄຂສະພາບແວດລ້ອມຂອງ ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ.
- ສຳລັບເນື້ອທີ່ນາ 1 ຮຕ ໃຫ້ໃຊ້ແນວເຂົ້າປູກ 10-12 ກກ.

5.3. ກຳນົດເວລາຕົກກ້າ

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ການຕົກກ້ານາແຊງເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ ວັນທີ 15 ເດືອນພະຈິກ ຫາ ວັນທີ 15 ເດືອນ ທັນວາ ເຊິ່ງເປັນເວລາທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ. ການຕົກ ກາຕ້ອງໄດ້ ຄິດໄລ່ແຮງງານໃນການປັກດຳເສຍກອນ.

5.4. ການກະກຽມແນວພັນເຂົ້າສຳລັບຕົກກ້າ

ກ່ອນອື່ນຕ້ອງອະນາໄມແນວພັນເຂົ້າຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

- ໃຊ້ກະດັງຝັດເອົາສິ່ງເຈືອປົນອອກຈາກເຂົ້າປູກໃຫ້ຫມົດຖ້າມີ ຕາກເຂົ້າໃຫ້ແຫງປະມານ 2-3 ແດດ
- ແຊແນວເຂົ້າປູກໃນນ້ຳເກືອ ແລະ ຄົນເຂົ້າປູກ, ຫລັງຈາກ ນັ້ນໃຫ້ຊາວເຂົ້າທີ່ ຟຸ້ນຖິ້ມໃຫ້ຫມົດ
- ເອົາແນວເຂົ້າປູກໃສ່ຖົງປຸ່ນ ແລ້ວນຳໄປແຊ່ນ້ຳປະໄວປະມານ 36 ຊົ່ວໂມງ (ຄວນເປັນນ້ຳສະອາດ ຖ້າເປັນນ້ຳໄຫລຢູ່ດີ)
- ນຳເອົາເຂົ້າປູກທີ່ແຊໄວຂຶ້ນມາລາງດວຍນ້ຳສະອາດ 1-2 ນ້ຳ ແລ້ວນຳໄປ ໃສ່ໂຖ ຫລື ເປົ່າປານ ເພື່ອນຳໄປປົມໄວປະມານ 24 - 48 ຊົ່ວໂມງ ຫລັງຈາກ ເຂົ້າປູກງອກແລ້ວ ໃຫ້ນຳໄປຫວານໃສ່ຫນານກາທີ່ກຽມໄວ້ນັ້ນ. ສິ່ງສຳຄັນ ເຮົາຄວນພິກ ຫລື ປື້ນແນວເຂົ້າປູກທຸກໆ 4-6 ຊົ່ວໂມງ ເພື່ອໃຫ້ເມັດເຂົ້າ ງອກສະຫມຸກສະເຫມີກັນ.
- ໃຫ້ຫຍິດນຳຫນານກາທຸກເຊົ້າ-ແລງ ຖ້າຝົນບໍ່ຕົກ ແລະ ບໍ່ຄວນຂັງນ້ຳແຊ່ຫນານ ກາໄວ.

5.5. ອາຍຸຂອງຕົ້ນກ້າ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດສູງ ຄວນປັກດຳດ້ວຍຕົ້ນກາທີ່ມີອາຍຸອອນ ເຫມາະສົມທີ່ສຸດແມ່ນຕົ້ນກາທີ່ມີອາຍຸລະຫວ່າງ 8-15 ມື້. ຖ້າໃຊ້ຕົ້ນກາແກ່ປັກດຳຈະເຮັດໃຫ້ຕົ້ນກາບໍ່ແຕກກຳຕີ ແລະ ຜົນຜະລິດຈະຕົກຕ່ຳ.

6. ການກະກຽມພື້ນທີ່ປັກດຳ

- ❑ ຄວນປັບພື້ນທີ່ໃຫ້ຮາບພຽງສະຫມໍ່າເຫມີ, ສາມາດເບິ່ງນ້ຳເຂົ້າ ແລະ ລະບາຍນ້ຳອອກໄດ້ງ່າຍ
- ❑ ຖ້າເປັນພື້ນທີ່ນາແຊງຕອງມີລະບົບຊົນລະປະທານທີ່ສາມາດເບິ່ງນ້ຳເຂົ້າ ແລະ ລະບາຍນ້ຳອອກໄດ້ສະດວກ
- ❑ ກຽມພື້ນທີ່ປັກດຳດ້ວຍ ການໄຖຮຸດ, ໄຖຄື້ນແລະ ປັບຫຸນາດິນໃຫ້ຮາບພຽງສະ ເຫມີກັນແລ້ວຈຶ່ງລົງມື້ປັກດຳ
- ❑ ບໍ່ຄວນຂັງນ້ຳໄວ້ໃນພື້ນທີ່ປັກດຳ, ພຽງແຕ່ໃຫ້ດິນເປັນຂີ້ຕົມແຫລວເທົ່ານັ້ນ.
- ❑ ຄວນເຮັດຮອງລະບາຍນ້ຳຕາມແຼຈຳນາ ຫລື ຜ່າກາງນາ ເພື່ອສະດວກໃນການລະບາຍນ້ຳອອກ.

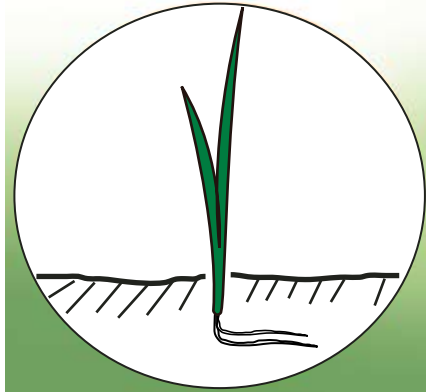

ການກະກຽມພື້ນທີ່ປັກຕຳ

7. ການປັກດຳ

- ຄວນປັກດຳດ້ວຍຕົ້ນກ້າທີ່ມີອາຍຸອ່ອນ, ເຫມາະສົມທີ່ສຸດແມ່ນຕົ້ນກ້າທີ່ມີອາຍຸລະຫວ່າງ 7-14 ມື້ທີ່ກ້າມີສອງໃບ
- ການເອົາຕົ້ນກ້າອອກຈາກຫນານກ້າຄວນໃຊ້ຊວານນ້ອຍໆຊວານອອກເປັນແຜນພອມທັງດິນ
- ການເອົາຕົ້ນກ້າອອກຈາກແຜ່ນ ເພື່ອໄປປັກດຳຕ່ອງໂດລະມັດລະວັງບໍ່ໃຫ້ຮາກຕົ້ນກ້າຂາດ ແລະ ໃຫ້ມີດິນຕິດມາພອມ
- ຄວນປັກດຳໃຫ້ແລ້ວພາຍໃນ 15-30 ນາທີ ນັບແຕ່ເວລາທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍກາ ອອກຈາກຫນານ, ໃຫ້ແລ້ວໄວເທົ່າໃດຍິ່ງດີ
- ປັກດຳດ້ວຍກາກົບດຽວ (ຕົ້ນດຽວ) ດ້ວຍໄລຍະຫ່າງ 25x25 ຊມ, 30x30 ຊມ, 40x40 ຊມ, ຫລື 50x50 ຊມເຊິ່ງຂຶ້ນກັບຄວາມເຫມາະສົມຂອງໂຄງສ້າງດິນ, ຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ຄວາມຊຸມຊອງດິນ ແລະ ເງື່ອນໄຂສະພາບ ແວດລອມອື່ນໆ
- ປັກດຳແບບສຽບຕົ້ນກ້າລົງແລ້ວ ໃຫ້ລາກໄປທາງຂາງເປັນຮູບໂຕແອວ (L) ເພື່ອຫລີກເວັ້ນບໍ່ໃຫ້ຮາກກ້າດັນຂຶ້ນເທິງ
- ຄວນປັກດຳໃຫ້ເປັນຮູບຈະຕຸ້ລັດ ຫລື ຮູບສີ່ຫລ່ຽມມົນທົນ (ສາມາດກຳນົດໄດ້ດ້ວຍການໃຊ້ເຊືອກຟາງຂອດເປັນຈຸດຕາມໄລຍະຫ່າງທີ່ຕ້ອງການປັກດຳ.
- ມັດເຊືອກຟາງໃສ່ໄມ້ສອງສິ້ນ ແລ້ວດຶງເຊືອກຟາງເຄັ່ງໆໃນເວລາປັກດຳ ຖ້າມີເນື້ອທີ່ປັກດຳກວ່າໆ ເຮົາອາດຈະເຮັດຄາດ ແລະ ປັບໄລຍະຫ່າງຂອງແຂວຄາດຕາມໄລຍະຫ່າງຂອງການປັກດຳໂດຍໃຊ້ຄາດດັ່ງກ່າວຄາດເປັນແຖວຕັດກັນແລ້ວຈະໄດ້ໄລຍະຫ່າງຂອງການປັກດຳເປັນຮູບສີ່ຫລ່ຽມມົນທົນ.

8. ການຄວບຄຸມນ້ຳ (ການໃຫ້ນ້ຳເປັນໄລຍະ)

- ການປູກເຂົ້າດ້ວຍກ້າກີບດຽວ ຕ້ອງການປະລິມານນ້ຳຫນ້ອຍໃນເມື່ອທີ່ປັກດຳ ຫລັກການສຳຄັນຄືບໍ່ຕ້ອງຂ້າງນ້ຳໄວ້ໃນນາຕະຫລອດເວລາໂດຍສະເພາະແມ່ນແຕ່ມີປັກດຳຈົນຮອດມື້ເຂົ້າແຕກກໍສູງສຸດ. ຍ້ອນວາດິນທີ່ມີນ້ຳຂັງຕະຫລອດເວລາຈະເຮັດໃຫ້ອາກາດບໍ່ສາມາດລົງຮອດຮາກຕົ້ນເຂົ້າໄດ້ເພາະວາດິນເຂົ້າຫາຍໃຈເອົາອາກາດຜ່ານຮາກຂອງມັນ ແລະ ອາກາດຈະໃຫ້ພະລັງງານແກ່ຕົ້ນເຂົ້າ.
- ການຄວບຄຸມນ້ຳແມ່ນປັດໃຈພື້ນຖານຂອງການປູກເຂົ້າໂດຍອີງຕາມສະພາບດິນຟາອາກາດ ແລະ ລະບົບນ້ຳທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປູກເຂົ້າດັ່ງລາຍລະອຽດລຸ່ມນີ້:

ຫລັງຈາກປັກດຳ, ໃຫ້ຂ້າງນ້ຳໄວ້ 5 ມື້ແລ້ວໃຫ້ລະບາຍນ້ຳອອກຈາກໄຮນາແລວປະໂຫໄຮນາແຫ່ງ 3-4 ມື້ (ໃຫ້ເບິ່ງຕາມສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງໄຮນາ) ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ເອົານ້ຳເຂົ້າແລວປະໄວ້ 2-3 ມື້, ເຮັດແບບນີ້ຕະຫລອດຈົນຮອດມື້ເຂົ້າມານ ຈົ່ງຮັກສານ້ຳໄວ້ໃນໄຮນາຕາມຄວາມຕ້ອງການຈົນຮອດເວລາເຂົ້າສຸກເຫລືອງດີ. ວິທີນີ້ແມ່ນເປັນວິທີທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມສູງສຸດໃນ ສປປ ລາວ.

ຫມາຍເຫດ:

ເວລາເຂົ້າຈຳຮວງໃຫ້ເບິ່ງນ້ຳເຂົ້າ ແລະ ຂ້າງໄວ້ໃນລະດັບ 2 ຊມ ຫລື ຫລາຍກວານີ້ (ອີງຕາມຄວາມເຫມາະສົມ) ຈົນກວາມັດເຂົ້າຕຶງ ແລະ ສຸກດີຈິ່ງລະບາຍນ້ຳອອກ ແລະ ປະໂຫໄຫຼງດີປະມານ 1-2 ອາທິດ ຈິ່ງສາມາດເກັບກຽວເຂົ້າໄດ້.

9. ການໃສ່ຜຸ່ນ

- ການໃສ່ຜຸ່ນຄອກຫລືຜຸ່ນບົມແມ່ນເພີ່ມທາດອາຫານໃຫ້ແກ່ຕົ້ນເຂົ້າ, ເປັນການ
- ປະຢັດຕົ້ນຫີນ, ຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງມະນຸດເຮົາອີກດ້ວຍ.
- ຫລັງຈາກປັກດຳໄດ້ 1-2 ອາທິດ ຕ້ອງໃສ່ຜຸ່ນຄອກອີກ ຍ້ອນວ່າໃນໄລຍະນີ້ເຂົ້າກຳລັງແຕກຮາກ ແລະ ຕ້ອງການທາດອາຫານສູງ.
- ອັດຕາການໃສ່ຜຸ່ນຄອກຫລືຜຸ່ນບົມ ແມ່ນ 5-10 ໂຕນ/ເຮັກຕາ ໂດຍອີງຕາມຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ.
- ຖ້າເປັນຜຸ່ນຊີ້ງວຸ່ ໃຫ້ໃສ່ 8-10 ໂຕນ/ເຮັກຕາ (ໃສ່ພາຍຫລັງໄຖຮຸດແລ້ວ)
- ຖ້າເປັນຜຸ່ນຊີ້ໂກ ໃຫ້ໃສ່ 5-7 ໂຕນ/ເຮັກຕາ (ໃສ່ພາຍຫລັງໄຖຮຸດແລ້ວ)
- ຖ້າເປັນຜຸ່ນຊີ້ວະພາບ ໃຫ້ໃສ່ 1 ໂຕນ/ເຮັກຕາ (ໃສ່ພາຍຫລັງໄຖຮຸດແລ້ວ)
- ຖ້າເປັນຜຸ່ນຈຸລິນຊີຍອດດອຍ ໃຫ້ໃສ່ 350 ກິໂລກຣາມ/ເຮັກຕາ

10. ການບົວລະບັດຮັກສາ (ເສຍຫຍ້າ ແລະ ພວນດິນ)

- ຍ້ອນວ່າການປູກເຂົ້າດ້ວຍກ້າກີບດຽວຕ້ອງໄດ້ເປັ່ນຈ້ຳເຂົ້າ ແລະ ລະບາຍນ້ຳອອກເປັນປະຈຳ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຫຍ້າເກີດຂຶ້ນໄດ້ງ່າຍ ແລະ ໄວ, ດັ່ງນັ້ນ ການຄວບຄຸມນ້ຳ ແລະ ເສຍຫຍ້າຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດເປັນປະຈຳ ຢ່າງຫນ້ອຍ 2-3 ເທື່ອ ຫລື ຫລາຍກວ່ານັ້ນ.
- ວິທີເສຍຫຍ້າທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີທີ່ສຸດແມ່ນການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຄາດຫຍ້າທີ່ປະກອບມີໃບມົດເຫລັກ ແລະ ແຮງງານຄົນວິທີນີ້ເປັນວິທີທີ່ງ່າຍ ເຊິ່ງແມ່ຍິງກໍສາມາດເຮັດໄດ້, ເມື່ອເຮົາຍູ່ເຄື່ອງຄາດຫຍ້າ ໃບມົດກໍຈະຫມຸນ. ການເສຍຫຍ້າດ້ວຍວິທີນີ້ຍັງເປັນການພວນດິນໄປພ້ອມໆກັນ ເຊິ່ງມັນສາມາດເຮັດໃຫ້ອາກາດລົງໄປໃນດິນ ແລະ ໃຫ້ພະລັງງານແກ່ຕົ້ນເຂົ້າເຮັດໃຫ້ຕົ້ນເຂົ້າຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ໄວ.
- ວິທີເສຍຫຍ້າດ້ວຍຫມາກຈີກ (ຈີກ), ແວກ ຫລື ໃຊ້ມືຫລີກເອົາ ແມ່ນວິທີທີ່ບໍ່ໄດ້ລົງທຶນຫລາຍແຕ່ກໍສາມາດເສຍຫຍ້າໄດ້ເຊັ່ນກັນ, ແຕ່ຈະບໍ່ສາມາດພວນດິນໄດ້ດີເທົ່າກັບ ວິທີເສຍຫຍ້າດ້ວຍເຄື່ອງຄາດຫຍ້າ.

ຫມາຍເຫດ:

- ຄັ້ງທີ 1 ໃຫ້ເສຍຫຍ້າຫລັງຈາກປັກດຳໄດ້ 7-10 ມື້
- ຄັ້ງທີ 2 ໃຫ້ເສຍຫຍ້າຫລັງຈາກການເສຍຫຍ້າຄັ້ງທຳອິດ 15 ມື້
- ຄັ້ງທີ 3 ແລະ 4 ໃຫ້ເສຍຫຍ້າກອນເຂົ້າອອກດອກ ເຖິງແມ່ນວ່າໄຮນາຈະບໍ່ມີຫຍ້າຫລາຍກໍຕາມ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ລາຍຊື່ຜູ້ສາມາດໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ SRI ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ

1. ທ່ານ ແສງທອງ ວົງສະກິດ
Oxfam Australia,
073/6 ຖະໜົນ ສີສັງວອນ, ບ້ານ ທາດຫລວງໃຕ້, ເມືອງ ໄຊເສດຖາ, ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ
ຕ.ປ. 2927
ໂທລະສັບ: +856 21 450870
ໂທລະສານ: +856 21 414660
ມືຖື: +856 20 2449959
email:sengthongv@oxfam.org.au
2. ທ່ານ ຄຳຕຸ້ນ ໄຊຍະສິດທິເດດ, ຫົວໜ້າ ໂຄງການຜະລິດເຂົ້າສູດປ້ອງກັນພືດ
ສູນຄົ້ນຄວ້າ ພັນເຂົ້າ ແລະ ພືດເສດຖະກິດ
ມືຖື: +856 20 4760771
3. ທ່ານ ນິຄົມ ຈັນພະວາ, ຫົວໜ້າ ຂະແໜງ ປັບປຸງພັນເຂົ້າ
ສູນຄົ້ນຄວ້າ ພັນເຂົ້າ ແລະ ພືດເສດຖະກິດ
ມືຖື: +856 20 2434039
4. ທ່ານ ຄຳໄພ
ສູນຄົ້ນຄວ້າພັນເຂົ້າ ແລະ ພືດເສດຖະກິດ
ມືຖື: +856 20 5053042
5. ທ່ານ ບຸນຜາວັນ ກັນພະວົງສ໌, ຮອງຫົວໜ້າ ພະແນກ ສິ່ງເສີມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ
ກອງສິ່ງເສີມ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ໂທລະສັບ: +856 21 740255
ມືຖື: +856 20 2240951

ແຂວງວຽງຈັນ

6. ທ່ານ ພົງສິດ ວົງຄຸນສີ
ຫອງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ ເພືອງ, ແຂວງ ວຽງຈັນ
ມືຖື: +856 20 5818272
7. ທ່ານ ຊຽງເຫລືອ
ຊ່າວນາທິນຸ້ໃຊ້ເຕັກນິກ SRI
ບ້ານ ນາຫວານ, ເມືອງ ເພືອງ, ແຂວງ ວຽງຈັນ
ມືຖື: +856 20 5906836
8. ທ່ານ ນາງ ຂັນແກ້ວ ແກ້ວຈຳປາ
ຫອງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ ແມດ, ແຂວງ ວຽງຈັນ
ມືຖື: +856 20 6496720

9. ທ່ານ ຄຳລໍ ພິລາວັນ

ບ້ານ ແມດ, ເມືອງ ແມດ, ແຂວງ ວຽງຈັນ
ມືຖື: +856 20 2129339

ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ

10. ທ່ານ ດູຣ. ສຸລະພອນ ອິນທະວົງ

ຫົວໜ້າ ຂະແໜງ ປູກຝັງ
ພະແນກ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ
ມືຖື: +56 20 5023733

11. ທ່ານ ພວງວິໄລ ສີທຳມະຮັກສາ

ຫອງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ ຈຳພອນ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.
ມືຖື: +856 20 5863236

12. ທ່ານ ລາໂດ

ຊ່ວຍນາທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກນິກ SRI
ບ້ານ ແກງກອກດົງ, ເມືອງ ຈຳພອນ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.
ມືຖື: +856 20 5156514

13. ທ່ານ ບຸນກວ້າງ ໄຊຍະສານ

ຊ່ວຍນາທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກນິກ SRI
ບ້ານ ແກງກອກດົງ, ເມືອງ ຈຳພອນ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.
ມືຖື: +856 20 5645380

14. ທ່ານ ບຸນຊູ

ຊ່ວຍນາທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກນິກ SRI
ບ້ານ ຫວດ, ເມືອງ ຈຳພອນ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.
ມືຖື: +56 20 6171693

15. ທ່ານ ກັນຍາ ຊານລາດ

ຫອງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ ສອງຄອນ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ.
ມືຖື: +856 20 2316284

ແຂວງ ສາລະວັນ

16. ທ່ານ ເສີດ ວິໄລສັກ

ຫອງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ ຕະໂອ້ຍ, ແຂວງ ສາລະວັນ.
ມືຖື: +856 20 6670796

ສູນຄົ້ນຄວ້າພັນເຂົ້າ ແລະ
ພຶດເສດຖະກິດນາພອກ

